esportiu
MARESME
www.esportiumaresme.cat
NOVEMBRE 2026 NÚM. 101

© DAVID RAMÍREZ

FETA A CASA

QUERALT BERTRAN

“És un gran orgull ser la capitana de l’equip on he jugat tota la vida”, diu la internacional espanyola de l’Assolim CN Mataró, campiona de Lliga, Supercopa i plata mundial sub-20

HOQUEI PATINS

AINA FLORENZA, CAMPIONA DEL MÓN

La mataronina amplia el seu palmarès de llegenda amb el tercer títol mundial

ENTREVISTA

PERE XIRAU

L’alcalde de Canet de Mar revela que **“farem una Ciutat Esportiva amb un nou pavelló i més instal·lacions”**

PÀDEL

RADIOGRAFIA DE LA INDÚSTRIA

Espanya lidera un negoci de 6.800 milions d’euros anuals

QUADIS ARmotors
Carretera Barcelona, 49-53, Mataró, Barcelona | www.kia.com

Emissions CO_2 combinades WLTP (g/km): 0. Consum combinat WLTP (kWh/100km): 14,9-16,2.

LA CURSA DANI MARESME

22 × 11 × 2026

Modalitats: ***21K 10K 5K i KIDS***

SAMARRETA OFICIAL × WELCOME PACK × MENJAR
BEGUDA × ZONA VILLAGE × MEDALLA FINISHER 21K

INSCRIU-TE ARA www.lacursadani.com **SERVEIS** WC

info@esportiumaresme.cat

EDITORIAL

El valor del planter

Aquest mes de novembre portem a les nostres pàgines un interessant article sobre la indústria del pàdel a Espanya i al món. Un estudi documentat i fidedigne que manifesta que el pàdel fa molt que va deixar de ser una moda per convertir-se en un esport amb milions de practicants, tant en l'àmbit professional com en l'amateur. Tot i que el document conté dades sobre un abast mundial, també afecta el fenomen del pàdel que s'ha viscut al Maresme, una de les comarques de Catalunya amb més clubs, pistes i llicències. Els amants de la pala tenen l'oportunitat de conèixer tots els secrets del seu esport, en què Espanya lidera tots els rànquings.

També ens fa especial il·lusió dedicar la portada a una jugadora de waterpolo que se la mereix més que ningú. Queralt Bertran va començar a jugar al CN Mataró quan era una nena i poc després de fer els 20 anys ja és la capitana de l'equip que la temporada passada va conquerir per tercera vegada en la seva història la Lliga.

Una història d'èxit tant per al club com per a la defensora de boia bregada en mil entrenaments i partits, cosa que l'ha portat a obtenir la recompensa de formar part de la nova generació de jugadores de waterpolo de la selecció espanyola. Queralt ja va ser en el seu dia subcampiona del món júnior. Un orgull per a Mataró i per al club que recull el testimoni de dues waterpolistes que només van jugar al club de casa: Marta Bach i Clara Cambray.

Si el present és fabulós per a Queralt Bertran, el seu futur encara ho és més, perquè estem parlant d'una jugadora de waterpolo lluitadora, disciplinada i ambiciosa.

I continuem portant fins a les nostres pàgines els alcaldes i les alcaldesses de la comarca, per conèixer de primera mà què està passant als municipis de la nostra comarca.

› SUMARI

4 Entrevista a Queralt Bertran, capitana del CN Mataró de waterpolo, campió de Lliga

8 La Mitja Marató del Maresme, que va passar per Pineda, Calella, Santa Susanna i Malgrat de Mar

10 Informe sobre la indústria del pàdel arreu del món, en qué Espanya lidera totes les estadístiques

12 Segona edició de la Spartan Race, un espectacle únic a Santa Susanna

14 Santa Susanna torna a ser el centre mundial del bodybuilding i el fitness amb el Mundial de l'IFBB

16 Entrevista a Pere Xirau, alcalde de Canet de Mar que projecta una nova Ciutat Esportiva

18 Aina Florenza guanya el Mundial d'hoquei patins amb la selecció per tercer cop a la seva carrera

20 Quatre entitats esportives de Vilassar de Mar: judo, capoeria, aikido i esgrima històrica

22 Viatge amb el Club Gimnàstica de Montgat que aviat complirà treinta anys

23 El vòlei pista i platja tornen a estar molt vius a Montgat amb la gran feina del seu club

25 Malgrat de Mar acull el V Open Internacional de taekwondo amb més de 500 participants

Edita: Frimu XXI Comunicació S.L.
Director: Alejandro Frieros
Col·laboradors: Toni Frieros i Sergi Blasco
Correcció de textos: Gerard Obon
Maquetació: OAconti
Impressió: Rotimpres

Dipòsit Legal: B 9990-2017

www.esportiumaresme.cat

esportcat

Generalitat de Catalunya

QUERALT BERTRAN

MADE IN MATARÓ

“És un gran orgull ser la capitana de l’equip on he jugat tota la vida”

Aquest mes fa 22 anys i ja és la capitana del CN Mataró, on va arribar amb 8 anys. Ha començat la temporada amb dos títols, la Supercopa d’Espanya i la Copa de Catalunya, tot i que res no és comparable amb les dues últimes lligues. La Queralt, subcampiona del món sub-20 el 2023, té molts somnis per complir; entre d’altres, participar en els Jocs Olímpics de Los Angeles. La piscina del CN Mataró és casa seva

Entrevista de **Toni Frieros**
Fotos: **David Ramírez**

Escorpí!
Cent per cent. Faig 22 anys el 10 de novembre.

Imagino que vas començar a fer waterpolo per influència familiar.
Més o menys, sí. Els meus pares eren socis del Centre i, de petita, vaig aprendre a nedar aquí. Uns cosins meus feien waterpolo i em va atreure aquest esport. Aleshores feia ballet, però no m’acabava d’agradar del tot. I aquí vaig començar, amb set anys, amb allò que en dèiem “pilota groga”.

Vas debutar al primer equip femení quan eres molt jove...
Tenia 15 anys i va ser la Marina Zablith qui em va donar l’oportunitat de debutar en el partit contra el Rubí. Gràcies, Marina! En aquella època érem de les millors d’Espanya en categoria cadet i juvenil. Recordo que m’impressionaven el ritme, la intensitat i el nivell dels entrenaments del primer equip.

“Agafar el relleu de llegendes com Marta Bach i Clara Cambray és tot un honor i una gran responsabilitat”

Ja tenies aleshores algun referent?
Sí! La Marta Bach, per la seva personalitat dins i fora de la piscina, sempre va ser el mirall en què em fixava; després ho va ser la Clara Cambray, les nostres dues últimes capitanes.

La teva missió principal a l'aigua és defensar la boia...
És una posició molt sacrificada, molt defensiva, perquè m'enfronto a jugadors molt fortes i de gran nivell.

No és una posició tan agraïda com jugar a dalt i fer gols...
En tots els esports i en tots els equips, totes les posicions són igual d'importants, perquè si una falla, l'equip perd l'equilibri. Potser la meva posició no és tan agraïda, potser no surto a les fotos fent gols, però em sento igual d'important.

Reconeixement...
Sí, sempre m'he sentit valorada per les meves companyes i pels meus entrenadors, que, al capdavall, és l'únic que importa.

"Guanyar l'última Lliga, i com ho vam fer, va ser increïble: és el premi que mereix un club com el nostre, que té tanta cura del planter"

Últimament, tant en Dani Ballart, el teu entrenador, com el seleccionador Jordi Valls t'han donat altres papers...
Sí, he jugat de 5, de 6 i fins i tot d'1-2. Soc una jugadora polivalent.

Quan t'adones que et dedicaràs al waterpolo professionalment?
Al llarg de la vida d'una esportista vas rebent indicis que et van col·locant al teu lloc gairebé sense adonar-te'n. El primer, òbviament, va ser debutar al primer equip del Mataró. I el segon, quan em van convocar per primera vegada a la selecció espanyola per a l'Europeu juvenil.

I més tard, subcampiona del món juvenil.
Sí, sub-20, el 2023, a Coïmbra (Portugal). Del Mataró hi vam anar la Cristina Nogué i jo. Guardo amb molt d'afecte aquella medalla de plata, perquè va ser la meva primera medalla internacional.

I tres lligues al teu palmarès. Això ja fa patxoca.
La primera va ser atípica perquè es va suspendre la Lliga per la covid i ens van atorgar el títol sense poder acabar la competició. La segona, la del 2023-2024, va ser especial perquè la vam guanyar a casa contra el Sabadell. Però, sens dubte, la tercera, la de l'any passat, va ser extraordinària; encara més perquè vam fer una cosa històrica.

Què vau fer?
Veníem d'un any força dur perquè havien marxat jugadores molt importants. Vam haver de fer un equip nou, amb gent de casa i fitxatges. Va ser un any de transició. El que ningú no s'esperava la temporada passada era que guanyéssim la Lliga a casa del campió d'Europa, el CN Sant Andreu, i amb el factor camp en contra. El Sant Andreu feia molt de temps que no perdia a casa, sempre ens havia derrotat, i vam ser capaces de guanyar-lo a la seva piscina contra tot pronòstic. Va ser el millor moment de la meva carrera esportiva.

Parlaves de la importància de les jugadores de casa...
Crec que les de casa hem sabut fer aquest pas endavant que ens demanava el nostre entrenador, en Dani Ballart. El CN Mataró sempre ha apostat molt fort pel planter; és un dels seus trets d'identitat. I hem sabut estar a l'altura, demostrant maduresa i ambició.

Has citat en Dani Ballart...
És l'ideòleg de tot plegat. Crec que té una vareta màgica per saber fitxar jugadores, perquè les que van venir l'any passat van ser determinants: la Jeweil Roemer, la Tilly Kearns, la Paige Hauschild i ara la Kamila Farago... Crec que al CN Mataró tenim alguna cosa especial.

"Arribar a la selecció absoluta em fa molta il·lusió i em dona empenta per continuar somiant, per exemple, a participar en uns Jocs Olímpics"

Per exemple?
Les instal·lacions que tenim i la sintonia que hi ha entre totes, perquè som una família, i això fa que tinguem un sentiment d'identitat molt fort. És veritat que el club no té el pressupost d'altres clubs i no hi pot competir, però els altres clubs no tenen el nostre esperit. I nosaltres no som aquí pels diners.

Tot i això, sou les rivals a batre aquest any...
Hem començat molt bé la temporada, guanyant la Supercopa d'Espanya i la Copa Catalunya. Òbviament, sabem que serà molt, molt difícil tornar a guanyar la Lliga, però no impossible, tot i que tenim una espina clavada.

Quina?
La Lliga de Campions. El 2023 vam ser subcampiones i encara ens queda aquell regust amarg. És un objectiu real, no una quimera, tot i que lluitem contra «monstres» del waterpolo.

No has pensat mai a jugar en un altre club, en un altre país?
No, mai. Vaig tenir una oferta de la Universitat de Hawaii, com l'Alba Bonamusa i la Irene González, però jo estava molt a gust a Mataró, al meu club, entrenant i jugant al màxim nivell amb algunes de les millors del món... No tenia cap motiu per canviar.

I en el futur?
Em faria molta il·lusió seguir l'exemple de la Marta Bach i la Clara Cambray, que es van retirar havent jugat només al Mataró. Seria molt bonic, però ja se sap que la vida dona moltes voltes.

> "El que està fent en Dani Ballart aquests últims anys és increïble. Ha fitxat molt bé i ha aconseguit que siguem una gran família"

PALMARÈS

CENTRE NATACIÓ MATARÓ

- Campiona de la Lliga de Divisió d'Honor (2019/20, 2023/24, 2025/26)
- Copa de la Reina (2021/22)
- Supercopa d'Espanya (2019, 2021, 2022,2026)
- Copa Catalunya (2021, 2023, 2025, 2026)
- Subcampiona de la LEN (2020/21)
- Subcampiona d'Europa (2022/23)

CATEGORIES INFERIORS

- Campiona d'Espanya i de Catalunya juvenil

SELECCIÓ ESPANYOLA

- 5a d'Europa (2026)
- World Cup (2026)
- Subcampiona del món sub-20 (2023)

De totes les jugadores estrangeres que han passat pel Centre, amb quina et quedes?
Amb totes!

Això no s'hi val...
(Riu) Sempre m'ha atret moltíssim l'estil i la manera d'entrenar i de jugar de l'hongaresa Rita Keszthelyi. Per alguna cosa la van considerar la millor del món.

Què t'aporta a tu i a l'equip en Dani Ballart?
A mi m'ha donat molta confiança i molta responsabilitat. I a l'equip, una solidesa extraordinària. Som un equip molt difícil de guanyar. És un entrenador amb un gran coneixement del waterpolo i una gran capacitat per motivar-nos i treure el millor de cadascuna de nosaltres.

Un altre premi per a tu va ser que et convoquessin per a la selecció espanyola absoluta.
Un somni fet realitat, i crec que un premi a la meva trajectòria. És molt difícil arribar-hi, molt, perquè només n'hi poden anar dotze o catorze. Estic molt agraïda a en Jordi Valls.

De moment, amb bon peu...
Vam quedar cinquenes a l'Europeu de Funchal, tenint en compte que hi havia un nou seleccionador després del mític Miki Oca i noves jugadores. I va estar molt bé la medalla de plata a la World Cup de Sydney, on vam perdre la final contra els Estats Units. També va ser molt divertit participar en el World Aquatics Water Polo 4x4 Open Championships 2026 a Dubrovnik (Croàcia).

Un nou format de waterpolo...
Sí, en lloc de jugar en una piscina, es juga al mar, en un camp més petit, amb porteries més petites i quatre contra quatre. És espectacular, ràpid, superofensiu i molt divertit. Vam guanyar la medalla de plata i els nois, l'or.

Amb què somies?
Em faria molta il·lusió viure uns Jocs Olímpics, i guanyar una medalla ja seria el súmmum. Espanya ha tingut una generació de grans jugadores de waterpolo —l'Anni Espar, la Laura Ester, la Maica Garcia i moltes altres— que han triomfat als Jocs, com amb l'or de París 2024 o la plata de Londres i Tòquio. Seria molt bonic agafar-ne el relleu.

Estàs estudiant...
Sí, faig tercer curs de Nutrició al TecnoCampus de Mataró. L'alimentació és molt important a les nostres vides, i encara més en la d'una esportista d'elit. M'ajuda molt a entendre millor el nostre cos i el nostre rendiment.

Fa poc parlaves de la importància de la salut mental.
Treballo amb el psicòleg que ens ha posat el club. No hem de tenir por d'explicar i parlar del que ens passa pel cap; és molt sa posar-se en mans d'un especialista. Jo, per exemple, em sentia insegura i nerviosa, tenia por de no rendir i em posava molta pressió. Sempre he estat molt previsora, i l'ajuda del psicòleg ha estat molt important per creure molt més en mi mateixa.

I es nota, sens dubte.

> "Competim contra clubs amb un potencial econòmic brutal, però al CN Mataró tenim alguna cosa que ens fa especials i que atrau grans jugadores"

L'OPINIÓ de *DANI BALLART*

Entrenador del CN Mataró

«La Queralt és un exemple de com l'esforç té recompensa. Me'n sento orgullós per tot el que està aconseguint, per com continua evolucionant i per haver arribat fins aquí, en un camí de coneixement i descobriment personal que l'ha fet avançar. Viu el waterpolo amb una passió enorme i cada dia dona el màxim d'ella mateixa. La vida hauria de recompensar aquest tipus d'esportistes, perquè avui dia no és fàcil trobar persones amb aquesta dedicació»

ACONSEGUEIX LA NOVA SAMARRETA DE CATALUNYA

FEDERACIÓ CATALANA DE FUTBOL

L'ATLETA DEL CA CALELLA **ORIOL PARELLA** FA HISTÒRIA A LA MITJA MARATÓ

Fotos: **Gesport**

La 17a edició de la Mitja Marató Costa Barcelona Maresme va coronar diumenge 25 l'atleta local Oriol Parella (Atletisme Calella) com a guanyador absolut de la prova amb un temps d'1 h 09 min, convertint-se en el primer atleta del club a adjudicar-se la victòria d'aquesta cursa de tant prestigi en l'àmbit comarcal i en el català. En categoria femenina, el triomf va ser per a Míriam Picañol, que va travessar la línia de meta en la 44a posició amb un registre d' 1 h 23 min.

La prova va tancar una edició de rècord de participació: els 2.200 dorsals disponibles es van exhaurir amb gairebé tres mesos d'antelació. L'organització havia previst inicialment 2.000 places, però en va afegir 200 per atendre la demanda. La xifra supera els 1.600 participants de l'any anterior. Segons l'organització, un 65 % dels inscrits afrontaven la seva primera mitja marató.

La cursa va sortir a les 8.30 h de la plaça del Sol de Pineda de Mar i va recórrer la façana marítima de Pineda, Santa Susanna i Malgrat de Mar abans d'arribar al carrer de l'Església de Calella. El traçat, de prop de 21 quilòmetres i amb un desnivell molt reduït, és un dels atractius de la prova; enguany, però, el vent va posar a prova els corredors. La meta i la zona de lliurament de premis es van situar a Calella, a la plaça de Lluís Gallart.

L'alcalde de Calella, Marc Buch, i el regidor d'Esports, Manel Vicente, van lliurar els premis amb la participació de Miquel Àngel Ruiz, regidor d'Esports de Malgrat de Mar. El bon ambient als carrers i l'alta participació van arrodonir una jornada esportiva que va unir diversos municipis de l'Alt Maresme.

> La cursa, amb sortida a Pineda de Mar i pas per Santa Susanna i Malgrat de Mar, va acabar a Calella amb una participació rècord de 2.200 atletes

QATAR AIRWAYS PREMIER PÀDEL FINALS 2026 AL PALAU SANT JORDI DE BARCELONA

és esport, igualtat, turisme i projecció de Catalunya al món.

És ESPORT 360°

Vine i viu l'espectacle • Del 10 al 13 de desembre de 2026

esportcat

Generalitat de Catalunya

EL FENOMEN GLOBAL DEL PÀDEL

ESPANYA LIDERA UN NEGOCI DE **6.800** MILIONS D'EUROS

El pàdel ha deixat de ser una simple tendència esportiva per consolidar-se com un dels motors econòmics més dinàmics del món de l'esport. L'últim informe anual publicat per la Federació Internacional de Pàdel (FIP), elaborat en col·laboració amb la consultora Open Economics, constata la magnitud d'aquesta indústria: el negoci global del pàdel mourà un total de 6.800 milions d'euros aquest 2026.

Aquesta xifra no només reflecteix la passió a les pistes, sinó que es tradueix en una autèntica sacsejada macroeconòmica, amb un impacte de 8.600 milions d'euros en el PIB mundial i la creació de 236.000 llocs de treball a temps complet distribuïts en 76 països.

LA RADIOGRAFIA DEL NEGOCI: EL LLOGUER DE PISTES N'ÉS EL REI

Contràriament al que es podria pensar, el motor financer del pàdel no són les grans estrelles ni els tornejos professionals, sinó la pràctica amateur i quotidiana. L'estudi desglossa els ingressos globals en quatre grans eixos:

- Lloguer de pistes (4.597 milions d'euros): representa la partida més gran amb diferència, el 67,2% del total mundial. Aquest càlcul s'obté de creuar el nombre d'instal·lacions operatives, les hores mitjanes d'ús i les tarifes locals de 191 territoris.
- Construcció i manteniment (1.312 milions d'euros): equival al 19,2% de la facturació. L'impuls constructiu no s'atura, amb una previsió de 14.618 noves pistes projectades per a aquest any, un volum que genera inversions tant en l'obra civil local com en els fabricants d'estructures.
- Equipament dels jugadors (837 milions d'euros): la compra de pales, pilotes i roba tècnica representa el 12,2% del mercat. Els 21,7 milions de jugadors habituals ja existents aporten la major part del pastís (668,8 milions), mentre que els 5,5 milions de nous practicants que s'hi incorporen enguany sumen 168,2 milions addicionals.
- Tornejos professionals (97 milions d'euros): Malgrat la seva gran visibilitat a les pantalles, els circuits d'elit (Premier Padel, Cupra FIP Tour i el Campionat del Món) només representen l'1,4% del pes econòmic global de la indústria.

ESPANYA, AL CAPDAVANT DEL RÀNQUING MUNDIAL

Espanya es consolida com la superpotència indiscutible del pàdel en generar 1.109 milions d'euros, cosa que equival al 16,2% del total mundial. El lideratge espanyol es fonamenta en la maduresa del seu mercat, on la distribució dels ingressos copia de manera òptima el model d'èxit: 605 milions provenen del lloguer de pistes, 263 milions de la construcció, 194,2 milions de la venda de material de joc i 19 milions del vessant competitiu.

El Top 5 de països amb més aportació al negoci mundial el completen:

1. **Espanya:** 1.109 milions d'euros.
2. **Itàlia:** 810 milions d'euros.
3. **França:** 407 milions d'euros.
4. **El Regne Unit:** 342 milions d'euros.
5. **L'Argentina:** 311 milions d'euros.

IMPACTE DIRECTE I INDIRECTE

El valor real de la indústria s'entén millor quan s'analitza com es propaguen els diners

> És un dels motors econòmics més dinàmics del món de l'esport: 236.000 llocs de treball a 76 països

a la societat. L'informe de la FIP i Open Economics divideix aquest impacte econòmic en tres categories:

El gruix principal és l'impacte directe, que mou 5.658 milions d'euros del PIB (el 65,7% del total). Aquest benefici es queda allà on es genera el servei (clubs, fabricants locals, botigues i construcció de proximitat). Com que el lloguer de pistes és una activitat que es consumeix in situ, el valor afegit es queda de forma gairebé íntegra a l'economia local.

Per la seva banda, l'impacte indirecte —que s'estén al llarg de tota la cadena de subministrament industrial, des de la metal·lúrgia per a l'acer de les estructures fins a la logística de distribució— aporta 1.184 milions d'euros (13,7%). Finalment, l'impacte induït, derivat del consum intern de les famílies que reben ingressos gràcies a aquest esport, genera uns altres 1.772 milions d'euros (un 20,6% del PIB total). Això demostra que el centre de gravetat del pàdel s'ha desplaçat definitivament cap al sector serveis, superant el valor de la mera producció industrial.

MÉS DE 40 MILIONS DE JUGADORS

Més enllà de les fronteres econòmiques, el pàdel es consolida com l'esport amb un creixement més ràpid a tot el planeta, amb 40 milions de practicants. La paritat és un altre dels grans èxits de la disciplina, amb una distribució molt equilibrada: un 53% d'homes i un 47% de dones.

De tots aquests aficionats, el nucli dur el formen 27 milions de jugadors habituals que agafen la pala com a mínim una vegada per setmana o de manera quinzenal.

Geogràficament, la passió pel pàdel es distribueix de la manera següent:

- **Europa:** Continua sent el bastió mundial amb més del 61% dels jugadors.
- **Amèrica:** Registra el 24,1% de la quota global (repartit en un 17,7% a l'Amèrica del Sud i un 6,4% a l'Amèrica Central i del Nord).
- **Àsia:** És la regió que experimenta una acceleració més espectacular, representant ja el 9,5% del total i escalant gairebé tres punts respecte a estudis anteriors.
- **Àfrica i Oceania:** L'Àfrica ja supera el 4,7% dels practicants mundials, mentre que Oceania comença a treure el cap amb petites fraccions de punt percentual.

En definitiva, les conclusions de l'informe anual de la FIP confirmen que el pàdel ja no és una moda passatgera. Gràcies a un teixit empresarial diversificat i a una base social transversal i globalitzada, s'ha transformat en una indústria milionària amb un futur econòmic tan sòlid com prometedor.

SANTA SUSANNA

SPARTAN RACE:

Santa Susanna ha tornat a ser l'escenari d'una de les proves esportives més espectaculars, intenses, exigents i vistoses que es poden veure avui dia. Parlem de la Spartan Race, que per segon any consecutiu s'ha celebrat en aquest municipi del Maresme, conegut per acollir i organitzar esdeveniments esportius de primer nivell, importants i multitudinaris.

El cap de setmana del 17 i 18 d'octubre, amb el Parc del Colomer com a punt de partida, 3.652 esportistes de totes les edats —també infants— van gaudir d'uns circuits preparats i dissenyats al mil·límetre. La cirereta del pastís, i un dels trets distintius de Santa Susanna, va ser la platja i el mar Mediterrani, escenaris ja emblemàtics de la prova. Entre els atletes, el 69,10% eren espanyols i el 30,90% procedien de l'estranger i representaven 43 nacionalitats dife-

> Santa Susanna va ser per segon any consecutiu escenari d'aquesta exigent i espectacular prova esportiva

3.652 VALENTS

rents, entre les quals destacaven la francesa, la italiana, l'alemanya i la britànica. Cal destacar que el 28,29% eren dones i que la franja d'edat de 30 al 34 anys era la més nombrosa.

La Spartan Race és una cursa a l'aire lliure que combina la cursa per camins amb obstacles que posen a prova la força, la capacitat de subjecció, l'equilibri i l'agilitat. És un recorregut que combina en una sola prova la muntanya, la zona urbana i, com ja hem dit, el litoral mediterrani.

Entre el matí assolellat de dissabte i el diumenge gris, amb la pluja amenaçant, es van disputar totes les proves:

SPRINT:
Era la distància més curta de les curses adultes: 5 km i 20 obstacles, en què van participar 764 atletes. La Spartan presentava aquesta prova com una bona porta d'entrada per a les persones que s'hi iniciaven i combinava la cursa amb reptes físics. Entre els obstacles habituals de la marca hi havia enfilar-se per murs, avançar penjat de barres, arrossegar-se per sota de filats, transportar càrregues i llançar una javelina.

SUPER:
Ampliava la distància fins als 10 km i hi incloïa 25 obstacles. Va ser la més nombrosa, amb 1.338 valents. Hi afegia quilòmetres i cinc obstacles respecte de la Sprint, i exigia mantenir l'esforç durant més estona. El recorregut incloïa terreny tècnic i desnivells, a més d'obstacles que requerien resistència i força. Es va disputar diumenge.

BEAST:
Va ser la prova més llarga del programa adult: 21 km —la distància d'una mitja marató— i 30 obstacles. El repte consistia a córrer durant força estona i superar obstacles quan el cansament ja s'acumulava; per això calia resistència, força i capacitat per dosificar l'esforç. Es va disputar dissabte, amb 694 participants. Tot un espectacle.

SPARTAN KIDS:
Com l'any passat, també es va celebrar una Spartan Kids per iniciar els més petits en aquesta modalitat, tan divertida i diferent de qualsevol altre esport, que premia l'esforç, l'habilitat i la resistència. La prova consistia en una cursa d'entre 1 i 3 km amb obstacles per a infants de 4 a 15 anys, amb recorreguts de dificultat diversa segons l'edat.

Tots els participants van rebre una medalla de finalista i es van lliurar premis als tres primers classificats de cada categoria, tant masculina com femenina.

PROVA BENÈFICA:
L'alcalde de Santa Susanna, Joan Campolier, va estar present en una bona part del circuit i va participar en l'acte de lliurament de medalles. La regidora de Turisme del municipi, Sílvia Vives, també va prendre part en la cursa, igual que la delegada territorial del Govern de la Generalitat a Barcelona, Pilar Díaz.

La Spartan Race també va tenir una tanda solidària amb la recaptació de 3.300 euros per ajudar infants amb multidiscapacitat tutelats per la Fundació Nexe.

> La Spartan Race és una cursa a l'aire lliure que combina la cursa per camins amb obstacles que posen a prova la força, l'equilibri i l'agilitat

SANTA SUSANNA-IFBB

UNA TRAJECTÒRIA DE CONFIANÇA I FEINA BEN FETA

Santa Susanna continua demostrant, any rere any, la seva capacitat per organitzar grans esdeveniments esportius internacionals. Des del 2003, el municipi ha acollit, de manera pràcticament ininterrompuda, competicions de la Federació Internacional de Fitness i Culturisme (IFBB). Durant aquests gairebé vint-i-cinc anys, s'hi han celebrat 37 campionats europeus i mundials, amb la participació de més de 68.000 atletes d'arreu del món.

Els darrers dies d'octubre i el primer de novembre, la IFBB i l'Ajuntament de Santa Susanna van organitzar una nova edició del Campionat del Món, una de les grans cites internacionals del culturisme i el fitness, coincidint amb el congrés internacional de la federació. El Pavelló Municipal d'Esports del Parc del Colomer va acollir la competició, mentre que el congrés es va celebrar a la masia de Can Mas de Dalt, a pocs quilòmetres de distància.

UNA RELACIÓ CONSOLIDADA

Durant el congrés, l'alcalde de Santa Susanna, Joan Campolier, va expressar la seva satisfacció per tornar a compartir la jornada amb Rafael Santonja, president de la IFBB: **«Un any més, tinc l'alegria de compartir aquesta jornada amb el meu amic Rafael Santonja, president de la Federació Internacional de Fitness i Culturisme (IFBB). La relació de Santa Susanna amb la IFBB ve de molt lluny, és una trajectòria construïda amb confiança, constància i molta feina feta per totes dues parts»**.

La trobada, amb la presència de 110 delegacions dels cinc continents, va servir per revisar els programes de desenvolupament internacional, reforçar les relacions entre les

federacions nacionals i renovar càrrecs del Comitè Executiu.

El Mundial va reunir delegacions de 98 països i més de 2.300 participants entre esportistes, acompanyants i directius. El pavelló es va convertir així en un gran punt d'amics del culturisme i el fitness internacional.

La competició va incloure un ampli ventall de modalitats. En l'apartat masculí, que va concentrar el 55 % dels esportistes, es van disputar proves de culturisme clàssic, Games Classic Bodybuilding, Fit Bodybuilding, Classic Physique, Men's Physique, fitness i culturisme en cadira de rodes. En l'apartat femení, hi va haver proves de fitness acrobàtic i artístic, Bikini, Bodyfitness, Wellness i Women's Physique. El programa també va incloure les parelles de fitness, el Fit Model masculí i femení i el Fitness Challenge, també anomenat Speed Fit.

Les proves es van organitzar en categories júnior, sènior i màster, amb divisions per edat, alçada o pes segons la modalitat. El reglament d'aquesta edició també va incorporar modalitats de posat artístic i categories per a esportistes amb discapacitat.

ELS PROTAGONISTES

Una de les històries més entranyables del campionat va ser la del japonès Toshisuke Kanazawa, de 90 anys, que es va convertir en un dels protagonistes mediàtics de la competició. Va participar en una categoria màster per a més grans de 50 anys i, tot i no aconseguir cap medalla, la seva presència va despertar un gran interès. Kanazawa va explicar que vol tornar a competir als 93 anys.

En Men's Physique, una de les modalitats més destacades del programa, el xinès Zhu Mingliang es va proclamar campió del món absolut. L'hondureny Andy Ramírez també va ser un dels noms propis del cap de setmana en aconseguir dos títols mundials: un en la seva categoria de pes i l'altre en la modalitat de rutina coreogràfica artística, amb una actuació molt aclamada.

La delegació espanyola va ser una de les més nombroses del Mundial. Els seus representants també van destacar i van obtenir medalles que van contribuir al bon balanç de l'expedició.

SANTA SUSANNA

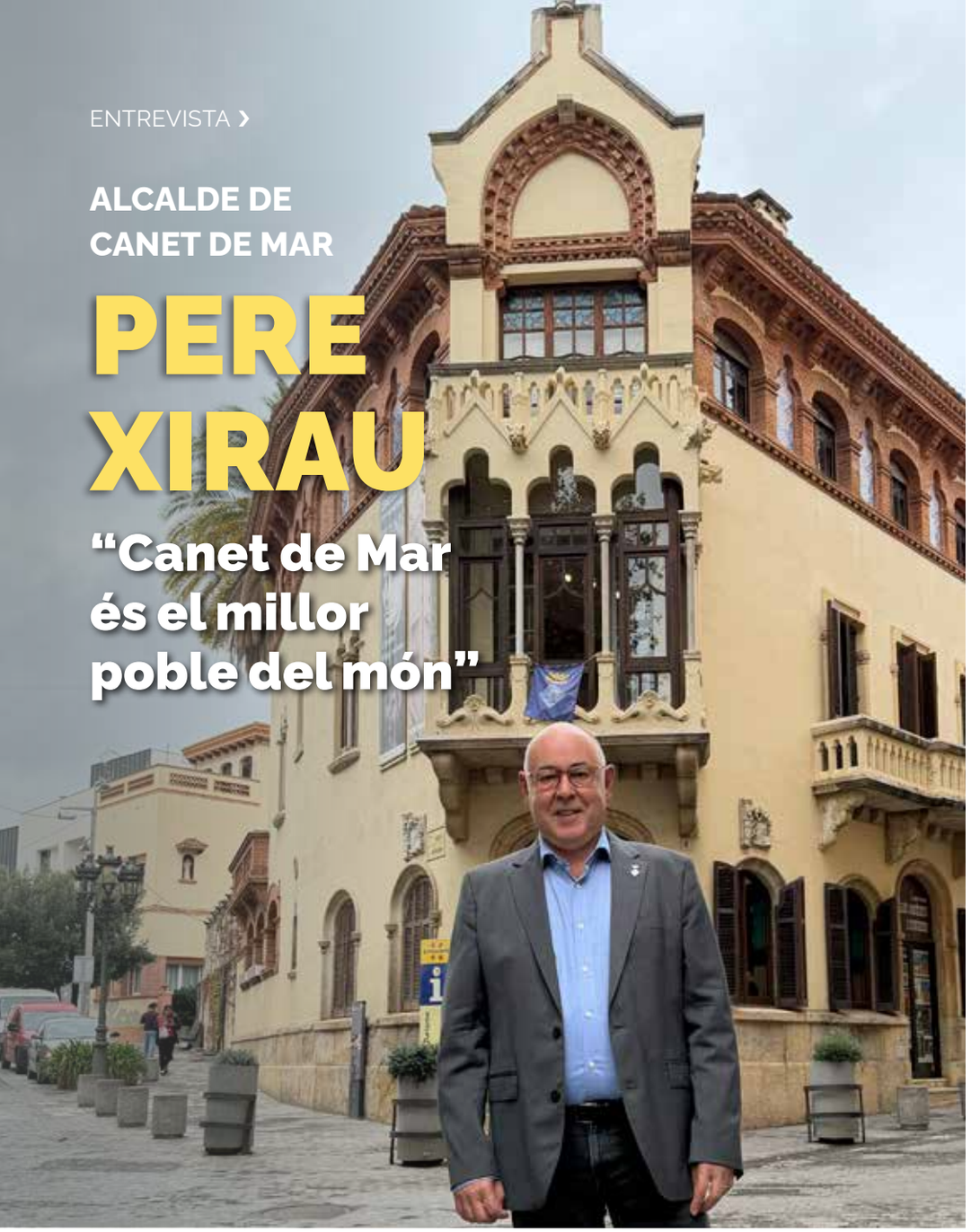
> Va ser seu d'una nova edició del Campionat del Món i del Congrés Internacional, refermant una relació que, des del 2003, ha sumat 37 campionats europeus i mundials

ALCALDE DE CANET DE MAR

PERE XIRAU

"Canet de Mar és el millor poble del món"

ENGINYER TÈCNIC, PROFESSOR DE GUITARRA CLÀSSICA I CANTANT, PORTA L'ADN DE CANET DE MAR A LA SANG. ÉS NET D'UNA DE LES ÚLTIMES FAMÍLIES DE PESCADORS DEL POBLE, POCA GENT CONEIX EL MUNICIPI TAN BÉ COM ELL. VA ENTRAR A L'AJUNTAMENT EL 2011 I N'ÉS ALCALDE DES DEL 2023

Entrevista de **Toni Frieros**

Canetenc de tota la vida?
Soc nascut a Canet el 30 de juny de 1964, l'endemà de Sant Pere. Per tant, celebro el Sant i l'aniversari en plena Festa Major El meu pare era natural d'Arbúcies i amb 14 anys va venir a viure aquí.

I aquí va conèixer la seva mare.
La meva mare és filla de pescadors, de les últimes famílies de pescadors que hi va haver a Canet, dels Espàrrech de Canet de tota la vida.

Vostè, fins i tot, va fer la mili a Canet...
Així és, quan encara hi havia el servei de socors en carretera de la unitat militar de la Creu Roja.

I per si això fos poca cosa, també va fer la carrera universitària a casa.
Correcte, soc enginyer tècnic en teixits de punt i la vaig fer a l'Escola Universitària de Teixits de Punt de Canet, estudis universitaris que malauradament ja han desaparegut.

A més a més, músic i cantant.
Vaig estudiar al Conservatori del Liceu fins al nivell professional de guitarra clàssica. Sempre m'ha agradat la música; de petit cantava a l'església quan feia d'escolà. També vaig ser director del cor de l'Escola de Música de Canet durant més de vint-i-cinc anys.

> "Ho tenim tot, començant per la seva gent: activa, treballadora, amb molta iniciativa, però també molt amant de la festa"

Quan va acabar la carrera, com es guanyava la vida?
A casa teníem una comercial tèxtil. Fèiem bàsicament confecció de pijames i xandalls d'home, de dona, de nen i de nena. Teníem representants a pràcticament tot Espanya. Treballàvem moltíssim a Madrid. Des de l'any 1974 van ser uns anys molt bons, però a partir de l'any 1995 hi va haver un punt d'inflexió que finalment ens va portar a tancar el 2002. El meu pare va morir el 2003.

Quan i per què arriba al món de la política?
A través de la cultura, mitjançant una candidatura independent que es deia Unió Municipal de Catalunya, que tenia vinculacions com a marca blanca amb Unió Democràtica de Catalunya. Parlem del 2011. La candidatura a Canet l'encapçalava Cati Forcano i em van proposar d'anar a les llistes per si sortia, poder ser regidor de cultura.

Quan neix Canetencs Independents?
El 2015 em proposen d'anar com a cap de llista. Els dic que sí, però amb la condició que ens hem de presentar realment com a grup independent. Vam obtenir tres regidors; a les del 2019 en vam obtenir quatre i a les del 2023 els vam mantenir i vam formar govern amb tres regidors d'ERC, una regidora de Junts i una de Som Canet (Comuns).

On se situa Canetencs Independents?
El nostre lema, quan ens vam presentar per primera vegada el 2015, va ser «Ni de dretes ni d'esquerres, de Canet». Aquesta és la filosofia d'un grup independent: intentar no posicionar-se en l'eix esquerra-dreta ni en l'eix independentista o no independentista. Això no impedeix que els nostres regidors hagin votat en clau de país. La clau és que som gent que s'estima el poble i s'hi identifica, sense importar tant el color polític, sinó anar de cara a les coses que interessen al municipi

I què cal per ser un bon alcalde?
En el pla personal es requereix molta paciència, i de cara a la ciutadania, el màxim interès, dedicació i preocupació. A un ajuntament s'hi entra per servir i ajudar; estàs al servei del ciutadà perquè és qui et paga el sou i ningú t'obliga a ser-hi. Si cal parlar d'un problema vint vegades, se n'ha de

“Ser alcalde requereix molta paciència i, de cara a la ciutadania, el màxim interès i dedicació. A un ajuntament s’hi entra per servir i ajudar”

parlar. Si el ciutadà reclama atenció és perquè considera que el tema no s’ha resolt, i ens hem d’asseure a la taula tantes vegades com calgui.

Si hagués d’explicar què és Canet de Mar...

Canet és el millor poble del món i ho té tot. Començant per la seva gent: activa, treballadora, amb molta iniciativa, però també molt amant de la festa. Estem situats a una distància equidistant entre Barcelona i Girona, una ubicació estratègica perfecte per promocionar el poble. Després de la desaparició del sector tèxtil, ens hem hagut de reinventar a partir de continguts culturals, bàsicament del patrimoni modernista que tenim al poble i d’ unes associacions i entitats molt potents en teatre, música i esports. Aprofitar els actius que ja tenim és fàcil perquè formen part de la nostra identitat i els valorem..

Quins actius destaca?
Tenim una platja magnífica, extensa, amb sorra de gra gruixut i aigua neta. A mitja hora a peu tenim la muntanya i el cim de Pedracastell. Comptem amb el Castell de Santa Florentina i edificis projectats per arquitectes modernistes i noucentistes com Domènech i Montaner, Puig i Cadafalch, Rafael Masó i Eduard Ferrés.

A més, Canet ha estat escollit com a plató de cinema...
Juntament amb Cardona i Tossa de Mar, som la tercera població de Catalunya que entra a la xarxa ‘Pueblos de Película’. Aquí s’hi han rodat produccions com Casa en flames, La tabla de Flandes o Joc de Trons. El poble té racons singulars i atractius. Busquem atraure un turisme familiar, tranquil, cultural i esportiu, promovent esdeveniments esportius i oferint una bona oferta gastronòmica.

Quines mancances i necessitats urgents té Canet?
Que s’aprovi el Pla d’Ordenació Urbanística Municipal (POUM) que ens el van anul·lar pel recurs d’un particular. El necessitem. No és just que, si es considera que algun punt està poc treballat —malgrat que sí que ho estava—, no es pugui incorporar sense anul·lar tot el conjunt.

Què implica?
Aquesta nul·litat implica tornar a començar de nou tot el POUM. La Generalitat ja va aprovar aquell pla i, de manera inèdita, tant l’Ajuntament de Canet com la Generalitat vam haver de presentar recursos de cassació, però no es va poder salvar. El procés de redacció i aprovació del POUM ens va costar sis anys i, per al nou, difícilment baixarem de quatre o cinc.

És la seva espina clavada?
Sí, és l’assignatura pendent i per la qual té sentit tornar-se a presentar l’any que ve. Amb aquell pla hauríem pogut començar a treballar el primer dia de mandat i tirar endavant projectes com la construcció del nou Bonpreu i Esclat al Pla d’actuació Urbana 2 (PAU 2), que assegurava una cinquantena de llocs de treball i el desenvolupament del PAU 4 de la Carbonella i els Ametllers on s’havia d’ubicar el segon institut que tant necessitem.

> “Farem una Ciutat Esportiva al costat de l’H2O. Allà anirà la nova pista d’atletisme, el nou pavelló i una pista polivalent coberta”

Parlem dels esports al municipi...
L’àmbit de lleure i de competició està molt ben representat i compta amb una gran diversitat de disciplines. Des de les més habituals com el futbol, el futbol sala i el bàsquet, fins a esports com les botxes —amb representants a la selecció espanyola durant els Jocs del Mediterrani, com la Cristina Soler i el Josep Alapont—, el patinatge o el voleibol femení. S’ha produït un creixement notable de les seccions d’esport femení a la majoria de modalitats.

Tenen prou instal·lacions?
No, és una altra de les millores que volem fer amb el nou Mapa d’Instal·lacions i Equipaments Esportius Municipal (MIEM). A causa d’aquest increment d’activitat, el pavelló existent, construït als anys vuitanta, ha quedat saturat. Hi falten hores.

Solució?
Es preveu centralitzar la gran majoria d’equipaments a la zona esportiva al voltant de la piscina municipal de l’any 2008 (zona de l’H2O). El projecte final planteja la reubicació de les pistes d’atletisme, on tenim l’històric Antonio Hernández, les noves pistes de botxes i petanca i un pavelló amb major capacitat (PAV-4), amb un cost estimat total d’entre sis i vuit milions d’euros.

Està parlant d’una Ciutat Esportiva a Canet?
Sí, i com a mesura prèvia, s’ha projectat una pista poliesportiva coberta, tot i que els tràmits amb el Consell Català de l’Esport han dilatat els terminis. Ens agradaria poder iniciar les obres de construcció d’aquest espai abans de l’estiu de l’any que ve. L’objectiu també és redactar el projecte del nou pavelló, aconseguir finançament i cofinançament mitjançant subvencions, i desenvolupar les fases d’obres a mitjà termini.

És a dir, Canet tindrà dos pavellons, un com a pista coberta, la pista d’atletisme i les pistes de botxes i petanca al mateix lloc?
Això mateix. S’ha de tenir en compte que es farà al costat de l’H2O que ja ens aporta gimnàs, piscina i pàdel. És un projecte molt important per al poble.

Parlem doncs dels actius esportius de Canet.
Tenim clubs històrics com el Canet Futbol Club, del 1919, el Club Bàsquet Canet fundat l’any 1954 i el Club Tennis Canet 1971, vinculat a figures com Julián Alonso o Paco las Heras, campió mundial de veterans. El nostre club de futbol sala és un dels millors de Catalunya. Altres noms rellevants son el d’Aleix Jové i Loïs Drame, joves promeses en motociclisme i cros, respectivament. Així com figures amb pes internacional com ho son Joan Porcar, el futbolista Jordi Amat o el pilot Joan Pedrero. Sense oblidar-nos del nostre medallista olímpic Jordi Llopart.

Déu-n’hi-do!

TERCER TÍTOL
PER A LA MATARONINA

AINA FLORENZA, CAMPIONA DEL MÓN!

› HOQUEI PATINS

Una vegada més ens veiem obligats a parlar d'Aina Florenza, l'extraordinària jugadora d'hoquei patins de Mataró que està construint un palmarès de llegenda tant al seu club com a la selecció.

Diumenge passat, dia 11, la selecció espanyola d'hoquei patins femení es va proclamar campiona del món per novena vegada en la seva història, les dues últimes de manera consecutiva. A Asunción, la capital del Paraguai, el conjunt dirigit per Sergi Macià es va imposar a la final a l'Argentina per 3-1, i l'Aina va fer l'últim gol, el que va sentenciar el partit. Va posar la cirereta a un campionat impecable, en què Espanya va guanyar tots els seus partits, inclosa una semifinal d'infart davant Portugal (2-1).

Com sempre, l'actuació individual d'Aina Florenza va ser determinant en l'èxit col·lectiu de la selecció, de forma molt especial en la fase de grups davant Xile, ja que va marcar el gol que va donar la victòria en un partit agònic.

És el tercer títol mundial d'Aina Florenza amb Espanya (2019, 2024 i 2026), engrandint així el seu palmarès amb Copes d'Europa, OK Lligues i la Copa de la Reina, tant amb el Palau de Plegamans com actualment amb el CP Vila-sana de Lleida. L'Aina ha estat la màxima golejadora de la lliga espanyola les últimes sis temporades. Porta el gol a les venes.

› WATERPOLO

L'ASSOLIM CN MATARÓ S'ENDÚ LA SUPERCOPA D'ESPANYA

L'Assolim Centre Natació Mataró ha començat la temporada 2026-27 de la millor manera: amb dos títols en joc i dos trofeus a les vitrines. Després de guanyar la Copa Catalunya davant el CN Sabadell, el conjunt mataroní ha aixecat també la Supercopa d'Espanya, el segon èxit del curs.

La final, disputada a la piscina Joan Serra de Mataró, va enfrontar les maresmenques amb el CN Sant Andreu. Les jugadores de Dani Ballart, amb un joc excel·lent, es van imposar per un contundent 15-5. Aquesta és la quarta Supercopa d'Espanya del Mataró, després de les victòries del 2019, 2021 i 2022.

El nou triomf s'afegeix a un palmarès estatal de primer nivell. El club ha guanyat tres Lligues de Divisió d'Honor, les temporades 2019-20, 2023-24 i 2025-26, i també suma dues Copes de la Reina, aconseguides el 2016 i el 2022. Amb les quatre Supercopes, el primer equip femení arriba a nou títols estatals absoluts. Aquest balanç consolida el Mataró entre els grans referents del waterpolo femení espanyol.

En l'àmbit europeu, el títol més destacat del club és la Copa LEN, guanyada el 2016, sense oblidar la final de la Champions League (Final Four) de fa tres temporades. El CN Mataró va quedar subcampió d'Europa després de perdre una final històrica i ajustadíssima contra l'Astralpool CN Sabadell per 7-6 a la piscina Can Llong, a Sabadell. Serà el gran repte del curs i de l'història del club, aixecar la desitjada Copa d'Europa.

‘MI LUCHA MÁS IMPORTANTE’

ANTONIO CAMPOY REUNEIX ESPORT I FLAMENC A MATARÓ

El Teatre Monumental de Mataró va acollir diumenge, 1 de novembre, la gala solidària «Mi lucha más importante», impulsada pel campió mundial de kickboxing Antonio Campoy. La iniciativa tenia com a objectiu recaptar fons per a la investigació del càncer infantil a l’Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona. La vetllada va combinar esport, humor i música.

L’humorista Wiz Problema va conduir l’acte, que va incloure la projecció del documental «Antonio Campoy, Campeón del Mundo de Kickboxing profesional». La peça repassa el recorregut del lluitador i els esforços que han marcat la seva carrera. Entre els assistents, va destacar Javier Castillejo, excampió mundial de boxa, que va donar suport a la causa.

La proposta també pretenia acostar el kickboxing al públic i explicar els valors que Campoy associa a aquesta disciplina: respecte, humilitat, constància i superació. L’esportista va exposar la voluntat d’utilitzar la seva trajectòria per ajudar els infants i mostrar la dimensió social dels esports de contacte.

El flamenc va ocupar un lloc destacat en la programació. El cartell incloïa Tomatito, El Yiyo, Javi Cantero, Rosario Heredia, Manuel de la Curra, Canito, Delia Membrive, Juan Manuel Lucas i Nane Lucas. Campoy és conegut com el Flamenco per la seva afició a aquest gènere. Solera Flamenca i PRK Music van donar suport a la iniciativa com a patrocinadors.

L’associació Escuts pels Valents va intervenir per donar a conèixer la realitat dels infants amb càncer i de les seves famílies. La vetllada també va comptar amb el suport de Leone, marca vinculada als esports de combat, a la botiga de la qual, a Barcelona, s’havia presentat prèviament la iniciativa.

La trajectòria de Campoy ajuda a entendre el projecte. Va començar a practicar taekwondo amb quatre anys, es va iniciar en el kickboxing durant l’adolescència i va debutar com a professional amb vint. Va guanyar els campionats d’Espanya de la WKN el 2014 i el 2015, i l’Europeu del 2019 a Badalona. Després de disputar dos combats a la lliga internacional GLORY, el 26 de juliol de 2025 es va proclamar campió mundial de K-1 de la WAKO en la categoria de 64,5 quilos.

ALIANÇA MATARÓ
Assegurança de salut

Modalitat
Flexible
La necessària

Des de
25,50€

Practica esport
sense preocupacions

Des de les consultes
amb especialistes fins a proves
diagnòstiques detallades.

Plaça de les Tereses, 22, 08301 - Mataró
www.aliancamataro.com
Whatsapp 634 972 915
Trucan’s 93 796 04 75
mjtous@aliancamataro.com
aliancamataro

EL BATEIG DE LES ASSOCIACIONS

AIKIDO VILASSAR, MIG SEGLE DE VIDA

La història del club va començar a principis de 1976, quan el mestre Julià Miró i un grup de nois del poble van iniciar l'activitat a l'Ateneu Vilassanès. Després se'n van fer càrrec Jordi Gilabert, Manel Fernández i, des de 1986, novament Jordi Gilabert que, ja amb el primer dan, va reprendre les classes i encara les imparteix. Actualment, també és el president i director tècnic.

El club compta amb tres grups distribuïts per edats. Jordi Gilabert, 5è dan de l'Aikikai, s'encarrega dels juvenils i adults a partir dels 15 anys; Dani Carmona, 4t dan de la RFEJDA, imparteix les classes al grup de 10 a 14 anys, i Euclides Bedia, 2n dan de l'Aikikai, dirigeix el grup dels més petits, de 5 a 9 anys.

La línia de treball segueix els ensenyaments de Yasunari Kitaura, 8è dan i shihan, pioner i principal referent de l'aikido a l'Estat espanyol i fundador de l'ACAE (Asociación Cultural Aikikai de España). El club ofereix classes a totes les persones interessades a partir dels 5 anys a la seu del carrer de Sant Llorenç, número 42. Els juvenils i adults entrenen dilluns, dimecres i divendres, de 20 a 22 h, en sessions de dues hores. Els infants practiquen dimecres i divendres: el grup de 5 a 9 anys, de 17.30 a 18.30 h, i el de 10 a 14 anys, de 18.30 a 19.30 h.

La pràctica de l'aikido no és competitiva i busca reforçar la confiança en un mateix i afavorir el creixement personal.

JUDO VILASSAR, A CASA DES DE 1955

L'Associació Judo Vilassar té una llarga trajectòria que es remunta al 1955, gràcies a la implicació de Jacob Pascual, Dani Sánchez-Llibre i Eloi Barros. Després d'aquelles primeres classes, impartides com a secció de l'Ateneu Vilassanès, el club es va convertir en pioner al Maresme i a Catalunya, i va ser un dels primers d'Espanya. Avui dia el responsable és el mestre Joan Marcual (7è dan de la RFEJYDA, 8è dan de la FEJJYDA i 9è dan de la WIBK).

L'associació ofereix classes especialitzades per a persones a partir dels quatre anys, sense límit d'edat, tant homes com dones. El judo té un codi moral i uns valors que cal conèixer i aplicar dins i fora del tatami. Per això, més que un esport, es considera un mètode d'educació física integral basat en la lluita i una escola de vida. El judo ensenya i demana a tots els judokes que es comportin d'acord amb aquest codi moral.

El club, que compta amb una seixantena de participants, manté la filosofia amb què va començar: ser una associació del poble, sense ànim de lucre, que contribueixi a educar els joves en la tolerància a través de l'esport.

Després d'haver passat per diversos locals, el club ha iniciat una nova etapa en col·laboració amb l'Ajuntament de Vilassar de Mar. Ara imparteix les classes al nou local social, situat al carrer de Sant Llorenç, 42, baixos.

L'ESGRIMA HISTÒRICA ATERRA A VILASSAR

L'Associació d'Esgrima Històrica Maresme (AEHM) es va fundar a Vilassar de Mar el juny del 2025 per donar a conèixer i practicar aquesta disciplina marcial europea.

L'entitat aplega persones apassionades per l'esgrima i la història. Josep Maria Carbonell n'és l'instructor principal. També formen part de l'associació els fundadors Martin Agerton i David Tella.

"Com a associació, el nostre objectiu és estudiar, practicar i difondre l'esgrima històrica i les diferents formes que ha adoptat al llarg dels segles i segons les diverses escoles, especialment l'espasa robera i el sabre militar dins l'escola de la Verdadera Destreza", explica Carbonell. L'instructor responsable agraeix a l'Ajuntament de Vilassar de Mar que els hagi cedit un espai al carrer de Sant Llorenç, on es troben cada setmana per entrenar. **"Ja tenim 32 alumnes de totes les edats"**, afirma.

L'edat mínima per començar a entrenar és de 14 anys. L'associació ha participat en diverses jornades esportives organitzades per l'Ajuntament per a infants amb capacitats diverses en què ha ensenyat esgrima adaptada. Aquest any l'AEHM organitza per primera vegada a Catalunya una lliga de sabre històric.

Podeu consultar tota la informació al web de l'associació:

DEU ANYS DE CAPOEIRA AL POBLE

La capoeira és una de les arts marcials més singulars del món, fruit de la combinació de lluita, dansa, acrobàcies i música. Va néixer com una eina de resistència cultural i física creada pels africans esclavitzats al Brasil colonial, camuflada sota l'aparença d'una dansa folklòrica per no despertar les sospites dels colonitzadors portuguesos. Es considera un dels esports més complets del món, perquè treballa alhora el cos i la ment.

Des de fa deu anys, es practica capoeira a Vilassar de Mar, on està registrada l'Associació AdictaSport. Dins de l'entitat hi ha Mundoca (Món Capoeira), com a marca pròpia. Després de passar per diversos espais, s'ha establert al local del carrer de Sant Llorenç, número 44, on el Mestre Cacau imparteix les classes.

La representant de l'entitat és Mercè Moreno Castany (Onça Vermelha quan practica aquesta art marcial): **«Les classes s'imparteixen en portuguès, de manera que aprens una llengua. Alhora, és un esport en què intervenen una bateria d'instruments musicals i també s'hi canta»**, explica. Remarca que no és una modalitat esportiva competitiva: **«No s'entrena en un ring; es practica a la roda, un cercle format pels mateixos practicants i músics. La capoeira és per a tothom, de totes les edats; no hi ha cap mena de limitació»**.

L'associació, juntament amb l'Ajuntament, ofereix dues beques per a menors d'edat que ho necessitin i vulguin iniciar-se en la capoeira. Hi ha classes tres dies a la setmana: els dilluns, de 19.30 a 21 h, per a adults; els dimecres, de 19 a 20.30 h, per a adults; i els dijous, de 17 a 18 h, per a infants.

EL **CLUB GIMNÀSTIC MONTGAT**, EN PLENA FORMA A LES PORTES DELS **30 ANYS**

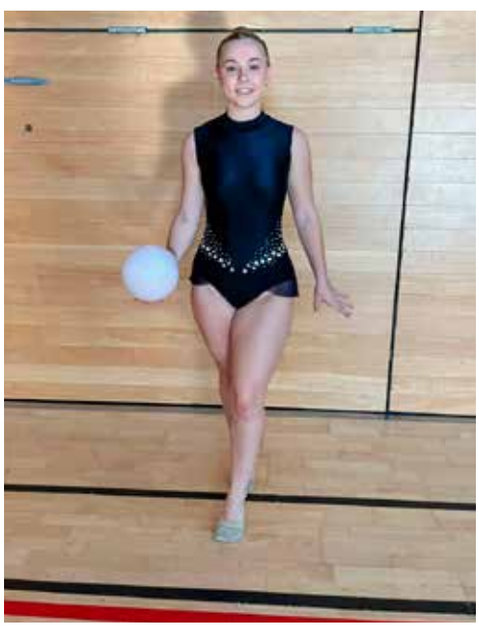
El Club Gimnàstic Montgat, fundat l'any 1997 (aviat farà 30 anys), té actualment prop de 45 gimnastes. Sandra Ginés n'és la coordinadora i també una de les entrenadores. La presidenta és Elisabet Gutiérrez. L'equip tècnic el formen quatre entrenadores, que treballen amb grups distribuïts, sobretot, segons el nivell i l'experiència de les esportistes.

Les més petites, d'entre tres i cinc anys, formen part del grup d'iniciació i les entrena Clàudia Morillo. A partir dels sis anys, les gimnastes poden incorporar-se als grups escolars, en què comencen a preparar-se per competir al Consell Comarcal del Maresme. El club també té un grup anomenat Minicopa: "Hi entrenen nenes que encara participen en competicions escolars, però que ja tenen el nivell i la projecció per fer el salt, més endavant, a la Copa Catalana de la Federació Catalana de Gimnàstica. En l'actualitat, unes tretze o catorze gimnastes competeixen en aquesta modalitat federada", diu Sandra Ginés.

També explica que el club va deixar de formar els grups estrictament per edat i va començar a donar més pes al nivell de cada gimnasta: "La decisió respon a les diferències de ritme i preparació que poden existir entre nenes de la mateixa edat. Així, gimnastes de diferents generacions poden coincidir en un mateix nivell. A la Copa Catalana hi ha categories des de prebenjamí fins a juvenil, mentre que l'ascens de nivell depèn dels resultats obtinguts al llarg de diverses fases".

El club ha aconseguit diverses vegades el títol de campió de Catalunya en competicions individuals. Entre les gimnastes que han destacat hi ha Martina Niubó, així com Lucía Ferrer i Elsa Davi, que també van ser campiones de Catalunya.

Els entrenaments es fan al pavelló municipal Sílvia Domínguez. El club voldria disposar de més hores i d'una pista més adequada per als entrenaments dels dissabtes: actualment, treballen a la pista 2, amb paviment de ciment, on col·loquen els seus propis tapissos. Segons Sandra Ginés, tenir una altra tarda d'entrenament i un espai més apropiat facilitaria la preparació d'elements com els salts.

MARTINA NIUBÓ, una de les gimnastes més destacades formades al club

La gimnàstica rítmica, afirma, és un esport molt exigent tant físicament com mentalment: "Cada exercici dura aproximadament un minut i mig i combina elements obligatoris —com els girs, els equilibris i els salts— amb el domini d'un aparell: la pilota, les maces, la corda, la cinta o el cèrcol. La preparació també inclou flexibilitat, disciplina i concentració. A les competicions, els nervis poden fer que un exercici que surt bé als entrenaments no resulti com s'esperava. Els entrenadors treballen la capacitat de continuar després d'una errada i mantenir l'atenció encara que hi hagi sorolls o distraccions al voltant".

Després d'uns anys allunyada de la gimnàstica rítmica per dedicar-se als estudis, el 2005 Sandra Ginés va tornar a Montgat per ajudar una entrenadora. Actualment, té el nivell 3 d'entrenadora, el més alt, i la titulació nacional de jutgessa.

> La formació és el pal de paller d'aquesta entitat que treballa amb prop de 45 gimnastes de totes les edats i categories

MONTGAT, TERRA DE VOLEIBOL

Montgat té una llarga tradició vinculada tant al voleibol de pista com al voleibol de platja. Un estudi acadèmic sobre la història d'aquest esport, per exemple, esmenta que ja es practicava a les platges del municipi cap al 1920 per part de turistes francesos.

El club federat pròpiament dit va néixer el 1995, entre d'altres, gràcies a l'empenta de José de la Barrera, exjugador, fundador i actual president: **«Fins al 2003 hi va haver voleibol al poble, però una sèrie de circumstàncies van fer que el Club Voleibol Montgat cessés la seva activitat. No va ser fins al 2013 que vam refundar el club amb el nom de Club Vòlei Platja Montgat»**, recorda De la Barrera, professor d'educació física.

La temporada 2015-2016, el club ja tenia un paper visible en l'organització i la promoció del voleibol. La platja de Montgat Nord va acollir les finals de la Lliga d'Hivern. Aquella edició va reunir més de trenta equips del litoral català. El 2016, Montgat també va ser seu d'una prova del campionat català de menors.

«Pel que fa al voleibol de pista, vam començar el setembre del 2013 amb només cinc nenes i al desembre ja n'érem deu, cosa que ens va permetre formar un equip. Avui tenim 150 llicències entre totes dues modalitats i dotze equips de pista», diu amb orgull el president, després de tants anys d'esforços.

El club té equips en totes les categories, des d'aleví fins a sènior. En aquesta última, en té un de masculí i un de femení. Crida especialment l'atenció que tingui cinc equips cadets, un dels quals és masculí. Disposa d'una pista de sorra de platja per fer-hi entrenaments i tecnificació just al costat del pavelló Sílvia Domínguez: **«La modalitat de platja s'adreça sobretot a adults, a partir dels 18 o 19 anys, i la preparació s'orienta a la competició de cada moment»**, explica De la Barrera.

Al president, òbviament, li agradaria tenir més hores d'entrenament al pavelló i que el nombre de jugadors creixés de manera sostinguda, però sense presses: **"Volem créixer des de la base i això ens obliga a oferir una bona formació des de l'edat escolar. També treballem per pujar esglaons en l'àmbit competitiu i de les categories, perquè és molt positiu tant per als nostres jugadors com per al club. Podem dir que estem en un dels millors moments de la nostra història com a club"**, recalca un home que és llegenda viva del voleibol a Montgat amb més de trenta anys de vinculació activa.

PRESIDENT

JOSÉ DE LA BARRERA

"Volem créixer des de la base oferint una bona formació des de l'edat escolar i treballem per pujar esglaons en l'àmbit competitiu i categories"

El Club Vòlei Platja Montgat suma 150 llicències i dotze equips de pista després de recuperar l'activitat el 2013

MÉS ESPAIS PER VISIBILITZAR I EL LIDERATGE FEMENÍ A L'ES

El Departament d'Esports ha posat en marxa el cicle de conferències 'Liderar l'esport en femení', una iniciativa itinerant a Girona, Lleida i Tarragona amb l'objectiu de promoure el lideratge de les dones en l'àmbit esportiu, visibilitzar referents i generar espais de trobada i reflexió sobre la igualtat d'oportunitats en l'esport.

El cicle, que ja ha celebrat amb èxit sessions a Girona i Lleida amb presència del secretari general del Departament d'Esports, Abel Garcia, i la directora del Consell Català de l'Esport, Carme Bastida, s'emmarca en el Pla d'Impuls de l'Esport Femení a Catalunya, impulsat pel Govern per incrementar la pràctica esportiva entre nenes i dones i afavorir més presència femenina en els espais de direcció, governança i presa de decisions del sistema esportiu català.

Les jornades s'estructuren a partir d'una ponència inaugural centrada en el lideratge femení dins les organitzacions esportives, que a Girona va protagonitzar la CEO del Bàsquet Girona, Stefi Batlle, i a Lleida, l'atleta i directiva de l'Associació Esport Femení Lleida, Xus Muñoz. En les seves respectives intervencions, van deixar missatges com que **"el lideratge no va de gènere, sinó que és una qüestió de capacitat i les dones hem d'aprendre a no posar-nos barreres"** o bé que **"el lideratge femení és deixar de demanar permís i confiar més en la pròpia veu"**.

S'HAN CELEBRAT LES PRIMERES JORNADES DEL CICLE **'LIDERAR L'ESPORT EN FEMENÍ',** UNA INICIATIVA PER IMPULSAR LA PRESÈNCIA DE LES DONES EN ELS ESPAIS DE DECISIÓ I GENERAR REFERENTS EN EL SISTEMA ESPORTIU CATALÀ

LES CONFERÈNCIES REUNEIXEN DIRECTIVES, ESPORTISTES D'ELIT, ENTRENADORES I PROFESSIONALS DEL SECTOR PER COMPARTIR EXPERIÈNCIES I BONES PRÀCTIQUES, I FOMENTAR NOVES VOCACIONS DE LIDERATGE

L'EXPERIÈNCIA DE LES REFERENTS

A continuació, té lloc una taula rodona amb participació directives i entrenadores que comparteixen les seves experiències personals i professionals, com també els reptes que han afrontat al llarg de la seva trajectòria. En la jornada inaugural, van prendre-hi

EL TALENT PORT

part Teresa Masó, impulsora del piragüisme, l'atletisme i l'esport en l'àmbit educatiu; Laia Palau, referent del bàsquet femení català i internacional, i Olga Praderas, impulsora d'activitats per fomentar l'esport femení. A més, l'extennista professional Aliona Bolsova, amb una destacada trajectòria en el circuit internacional, va fer una ponència colpidora on va posar veu a l'experiència d'una esportista d'elit.

A Lleida, van oferir el testimoni, Carme Cabanillas, presidenta de l'Associació Esport Femení Lleida; Meritxell Mata, presidenta de l'Hoquei Club Alpicat; Irela Arbonés, jugadora de rugbi del Club Esportiu INEF Lleida i professora de l'INEFC Lleida, i Glòria Pallé, exatleta nou cops campiona d'Espanya, advocada i gestora pública.

D'altra banda, el públic assistent a les jornades també ha conegut amb detall experiències d'èxit del teixit associatiu de la demarcació gironina i lleidatana que han contribuït a potenciar l'esport femení català i l'han projectat al món. El Club Ciclista Baix Ter, el Club Natació Banyoles i el Club Patinatge Artístic Olot, així com la Secció Esportiva AEM Lleida femení, l'Associació Esportiva Sedis Bàsquet (Cadí La Seu) i CP Vila-sana Cooperativa d'Ivars van exposar les claus per fer compatible el treball de base amb la competició al màxim nivell per tal d'aconseguir gestes esportives.

PREMIS PLA D'IMPULS DE L'ESPORT FEMENÍ A CATALUNYA

Finalment, les jornades serveixen també per reconèixer els mèrits d'entitats i persones que promouen i fan visible l'esport femení. A Girona, els premis Pla d'Impuls de l'Esport Femení a Catalunya van recaure en el Club Ciclista Baix Ter i Olga Praderas, entrenadora i directiva de bàsquet en diversos clubs i a la Federació Catalana de Basquetbol, mentre que a Lleida van ser premiades Glòria Pallé i el Club Patí Vila-sana Cooperativa d'Ivars, club d'hoquei patins femení del Pla d'Urgell, campió de l'OK Lliga Iberdrola i la Copa de la Reina la temporada passada, i anteriorment també campió del món.

Amb aquest cicle de conferències, el Departament d'Esports vol generar espais d'inspiració, debat i intercanvi d'experiències que contribueixin a incrementar la presència de dones en els òrgans de govern de clubs, federacions i entitats esportives, i també reforçar el paper de les esportistes com a referents per a les noves generacions.

La iniciativa reafirma el compromís del Govern amb un esport més igualitari, inclusiu i representatiu, en què les dones tinguin les mateixes oportunitats de participar, liderar i transformar el futur del sistema esportiu català. El cicle 'Liderar l'esport en femení' finalitzarà a Tarragona el proper 10 de novembre.

Ajuntament de Malgrat de Mar

› HOQUEI EN CADIRA DE RODES

SUPERCOPA DE CATALUNYA: SUPERANT BARRERES

Fidel a la seva tradició d'acollir competicions d'esport adaptat, l'Ajuntament de Malgrat de Mar, juntament amb la Federació Catalana d'Esports de Persones amb Discapacitat Física (FCEDF), va organitzar recentment la Supercopa de Catalunya d'hoquei en cadira de rodes al Pavelló Municipal de l'avinguda de Tarragona. La competició es va disputar a doble partit entre els DRACS CEA i el Comkedem, els dos únics clubs catalans que actualment competeixen en aquesta modalitat.

La jornada també va comptar amb la participació activa del Club Patí Malgrat, representat per la seva presidenta, Mireia Castellà, i de l'Associació Els Rodapeus, presidida per José Manuel Ruiz. Aquesta entitat sense ànim de lucre, amb seu a Malgrat de Mar, treballa per la inclusió social i la millora de la qualitat de vida de les persones amb diversitat funcional i mobilitat reduïda. A més, és la impulsora de la Nocturna i la Baixatorrons, dues cites molt populars al municipi.

La trobada va posar en valor l'esport d'alt nivell que practiquen les persones amb discapacitat física greu i va incloure una exhibició d'hoquei abans de la cerimònia de lliurament de premis, a càrrec del regidor d'Esports, Miguel Ángel Ruiz. Des del consistori es destaca que acollir aquest campionat és una via fonamental per donar visibilitat a l'esport adaptat, fomentar una inclusió social efectiva i demostrar, amb fets, que la passió i les ganes de competir ajuden a superar barreres.

› TAEKWONDO

ESPECTACULAR V OPEN INTERNACIONAL

El Pavelló Germans Margall va acollir dissabte 31 d'octubre el V Open Internacional de Taekwondo de Malgrat de Mar, amb 587 participants de les categories precadet, cadet, júnior i sènior. Organitzada per AFE Malgrat & Top King i Crazy Jumpers d'Argentona, la competició es va desenvolupar de les vuit del matí a les sis de la tarda, amb 500 combats distribuïts en set tatamis que van funcionar simultàniament.

La cita va reunir una àmplia representació de clubs catalans, juntament amb esportistes de França, els Països Baixos i Andorra, així com delegacions de Logronyo i Mallorca. Entre els participants hi havia membres de la selecció catalana i competidors amb experiència en campionats europeus i mundials. En l'apartat de resultats, l'equip amfitrió va aconseguir la tercera posició per equips en la categoria júnior femenina, segons les dades facilitades per l'organització.

El torneig va comptar amb el patrocini d'Ikara, la Federació Catalana de Taekwondo i l'Hotel Reymar de Malgrat de Mar. L'organització va expressar també el seu agraïment a l'Ajuntament pel suport a una cita que contribueix a projectar el municipi com a seu de competicions esportives i afavoreix la trobada entre clubs i esportistes de procedències diverses.

Ajuntament de
Cabrera de Mar

CA
FU

NOVA CLASSE

DIMARTS 15.15H
GAC

DIVENDRES 15.15H
POSTURAL BALANCE

CUIDA EL TEU COS I LA TEVA MENT!

TREBALLAREM LA RESPIRACIÓ CONSCIENT, LA MOBILITAT ARTICULAR I EL CORE PER MILLORAR LA POSTURA, LA FLEXIBILITAT I LA FORÇA FUNCIONAL

HORARIS

— DE DILLUNS A DIVENDRES —
7.00H a **21.25H**

— DISSABTE —
9.00H a **14.00H**
17.00H a **20.00H**

(Diumenges i festius tancat excepte horari d'estiu que s'obrirà diumenges)

TELÈFON: 93 759 85 12

CABRERA FUNCIONA - CABRERA AMB L'ESPORT

Carrer de la Riera, S/N, 08349 Cabrera de Mar, Barcelona, T. 937 598 512

EN EL MARC DEL CONGRÉS DE CLUBS DE LA UFEC

RECONEIXEMENT PER AL BEACH SPORTS CATALUNYA DE PREMIÀ DE DALT

El vòlei català continua avançant en el compromís amb la transparència, la bona governança i la protecció dels infants i adolescents en l'àmbit esportiu. En aquesta línia, la Federació Catalana de Voleibol ha renovat el Segell d'Entitat Esportiva Ètica, una distinció que han aconseguit nou dels nostres clubs. El reconeixement acredita el compliment d'uns estàndards en matèria de prevenció de l'assetjament i els abusos sexuals, resolució de conflictes i compliment normatiu.

El reconeixement es va lliurar en el marc del Congrés de Clubs 2026, organitzat per la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC) amb el suport del Departament d'Esports de la Generalitat de Catalunya, que es va celebrar els dies 16 i 17 d'octubre al Reial Club de Polo de Barcelona.

Durant el sopar de gala es van lliurar els Segells d'Entitat Esportiva Ètica a les federacions i els clubs que havien completat l'itinerari formatiu corresponent. La presidenta de la FCVb, Maribel Zamora, va ser l'encarregada de recollir el segell federatiu i de lliurar les distincions als nou clubs de vòlei català guardonats. La vetllada també va acollir el lliurament dels Premis de la Setmana Catalana de l'Esport.

Entre els nou clubs de vòlei que han obtingut el segell hi ha el Beach Sports Catalunya (BSC) de Premià de Dalt. Va recollir la distinció la directora general del club, Marina Balasch, que també és jugadora de vòlei platja. Els altres clubs van ser el Club Vòlei Martorell, el Vic Vòlei Callís, l'Associació Empordà Beach Volley, el Club Vòlei Murs Montjuïc, la secció de voleibol de la SD Espanyol, el Club Vòlei Vall d'Hebron, el Club Vòlei Gavà i el CECELL.

L'obtenció del Segell d'Entitat Esportiva Ètica és el resultat d'un itinerari formatiu que ha abordat tres àmbits fonamentals per al funcionament de les entitats esportives: la protecció dels menors, la bona governança i el compliance esportiu, en aplicació de les obligacions establertes per la Llei orgànica de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència (LOPIVI).

Un pas endavant per continuar construint un vòlei català compromès amb la transparència, la responsabilitat institucional i la protecció de totes les persones que en formen part.

LA FEDERACIÓ CATALANA DE VOLEIBOL HA RENOVAT EL SEGELL D'ENTITAT ESPORTIVA ÈTICA, QUE HAN ACONSEGUIT NOU CLUBS DE CATALUNYA

MARINA BALASCH, jugadora i directora general del club maresmenc

> El segell acredita el compliment d'uns estàndards en matèria de prevenció de l'assetjament i els abusos sexuals, resolució de conflictes i compliment normatiu

Ajuntament de Mataró

SPECIAL OLYMPICS DE TARRAGONA

MATARÓ FA EQUIP

Prop d'un centenar d'esportistes del Club FEM, de l'Associació Cultural i Esportiva l'Arquera i del Fedamar han representat la ciutat als Jocs celebrats a Tarragona del 9 al 12 d'octubre de 2026. El balanç en futbol 5 i atletisme és de sis medalles d'or, tres de plata i tres de bronze, també s'han aconseguit 6 diplomes en altres disciplines.

Tarragona ha reunit més de 1.600 esportistes amb discapacitat intel·lectual en la tretzena edició dels Jocs Special Olympics, organitzada per la Federació ACELL i l'Ajuntament de Tarragona. La presència mataronina ha fet visible la feina de les entitats que faciliten la pràctica esportiva a persones amb discapacitat i que han portat a aquesta cita internacional el treball dels seus equips.

El respecte als rivals i el companyerisme formen part d'una manera d'entendre l'esport que vol garantir oportunitats per a tothom. Als Special Olympics, la voluntat de guanyar conviu amb el reconeixement de l'esforç de cada participant. La trobada entre delegacions ofereix, a més, l'ocasió de compartir experiències i establir vincles, amb el suport dels equips tècnics, les famílies i el voluntariat.

Bons resultats. En futbol 5, els equips A, B i C de l'Arquera Mataró–Fedamar van acabar primers dels seus grups. Tots tres van completar la competició amb tres victòries en tres partits, un ple que es va traduir en tres medalles d'or. En atletisme, els set esportistes del Club FEM que competeixen amb el Grup Atletisme Lluïsos Mataró van aconseguir nou medalles: tres d'or, tres de plata i tres de bronze. Tots set van pujar al podi. Bouchra Aarab va guanyar els 100 i els 200 metres, i Raúl Valle es va imposar en salt de llargada. El relleu masculí de 4 × 100 metres també va obtenir el bronze. A banda de les medalles, els mataronins i mataronines van aconseguir 6 diplomes.

La torxa al centre de la ciutat. El camí cap a Tarragona havia tingut una parada especial a Mataró el 26 de setembre. Aquell dia, la torxa dels Jocs va arribar per mar al Port de Mataró i va recórrer diferents carrers i places del centre en mans dels esportistes de les entitats participants, abans de tornar al recinte portuari. La rebuda va culminar amb l'encesa del peveter, els parlaments institucionals i una festa amb els participants i les mascotes dels Jocs: en Nuc i la Bruna. La jornada va acostar l'esdeveniment a la ciutadania i va permetre donar visibilitat als esportistes que representarien la ciutat.

Un compromís amb continuïtat. El compromís de Mataró amb l'esport inclusiu es concreta també en l'organització de competicions. El 22 de març d'aquest any, la ciutat va acollir cinc campionats de la Federació ACELL, amb més de 300 esportistes de Catalunya i Andorra en tennis, pàdel, gimnàstica, handbol i petanca unificada. La jornada va comptar amb el suport de l'Ajuntament i la col·laboració de diverses entitats esportives locals.

Per a Mataró, continuar aquesta tasca significa afavorir que les persones amb diferents capacitats puguin formar part de la vida esportiva de la ciutat, amb espais per entrenar i oportunitats per competir. La participació a Tarragona reforça el paper de les entitats i recorda que la inclusió es construeix també en la pràctica esportiva quotidiana.

EQUIP BÀSQUET FEM GROC

EQUIP FEM LILA

EQUIP FUTBOL 7 FEM-AT.MASNOU

EQUIP PETANCA FEM ESPLANADA

GRUP ATLETISME FEMM-LLUÏSOS

JORDI MATAS, DIRECTIU DE LA NOVA JUNTA DE LA UNIÓ DE CONSELLS ESPORTIUS PRESIDIDA PER GEMMA ROMEU

Gemma Romeu Creixell, presidenta del Consell Esportiu de l'Alt Penedès, ha estat escollida nova presidenta de la Unió de Consells Esportius de Catalunya (UCEC) després de superar el procés electoral en què també s'ha renovat el Consell Directiu on Jordi Matas, president del Consell Esportiu del Maresme també en formarà part assumint una de les vocalies.

La nova presidenta de la UCEC ha estat elegida per unanimitat per tots els membres del Consell Directiu, l'òrgan de gestió i administració de l'entitat. Aquest òrgan està format per dinou membres que representen les territorials dels consells esportius de Lleida, Tarragona, Terres de l'Ebre, Girona, Barcelona comarques i la ciutat de Barcelona. Set presidents de consells esportius de Catalunya, al marge de les vocalies, acompanyen Romeu en els principals càrrecs de gestió de la nova junta. L'equip compta amb Patrícia Illa de l'Anoia com a vicepresidenta primera, Àngel Peretó del Pallars Jussà com a tresorer i Pere Valls del Tarragonès com a secretari. La resta de vicepresidències les ocupen Jaume Mora del Consell de l'Esport Escolar de Barcelona, Jordi Sarlé de les Garrigues, Mar Quera de la Cerdanya i Víctor Grau del Baix Ebre.

Un cop proclamada, la nova presidenta de la UCEC va declarar sentir-se molt satisfeta pel suport rebut i no va dubtar a marcar els seus tres grans objectius: **«la cohesió, l'estabilitat econòmica i treballar per l'esport escolar del país, posant-lo al centre del nostre dia a dia». Per aconseguir-ho, Gemma Romeu, que substitueix en el càrrec a Jaume Domingo, va assenyalar que hi ha un camí clar: «el que marquen el rigor, la transparència i la responsabilitat»**.

PRIMERA TROBADA DE LA **COMISSIÓ PARTICIPATIVA D'INFANTS I ADOLESCENTS** DE CATALUNYA DE L'ESPORT ESCOLAR

El passat dimecres 14 d'octubre es va celebrar, a les instal·lacions del CAR de Sant Cugat, la primera trobada de la Comissió participativa d'infants i adolescents de Catalunya en l'àmbit de l'esport escolar, una iniciativa impulsada aquest curs per la Secretaria General de l'Esport amb l'objectiu de donar veu als infants i adolescents en el disseny de les futures polítiques esportives del país.

La trobada va estar presidida pel conseller d'Esports, Hble. Sr. Berni Álvarez, i pel secretari general de l'Esport, Sr. Abel Garcia, i va comptar també amb la presència de la nova presidenta de la Unió de Consells Esportius de Catalunya (UCEC), Sra. Gemma Romeu.

En representació del Maresme hi participaren la Naima (Institut Alexandre Satorras), l'Arnau (Institut Argentona) i el Joel (Maristes Valldemia).

La iniciativa parteix de la voluntat del Departament d'Esports d'obrir un espai de participació i escolta activa perquè els infants i joves puguin expressar les seves opinions, inquietuds i propostes sobre l'esport. La seva participació ha de permetre tenir en compte la seva perspectiva a l'hora de definir les futures polítiques esportives de Catalunya, com a persones directament implicades en l'activitat esportiva.

NOU CUPRA

100% ELÈCTRIC

BEYOND REBEL, RAVAL

EL CUPRA RAVAL ÉS PER A LA GENERACIÓ QUE PREFEREIX TRIAR EL SEU CAMÍ
A SEGUIR EL DE LA RESTA. TOT ELÈCTRIC. TOT REBEL.

Consum mitjà combinat de 13,6 a 16,2 kW/h. Emissions ponderades de CO_2 de 0 g/km (valors WLTP). Imatge acabat CUPRA Raval amb opcionals.

GRUP LESSEPS - CTRA. BARCELONA NII, 40-42 - MATARÓ - T. 937 986 067 - REDCUPRA.ES/GRUPLESSEPS

factorenergia

Escaneja el QR per calcular el teu estalvi

La teva llum ara un 12,5% més barata

Contracta online en 1 min

Sense permanència!

Impulsant Objetius de Desenvolupament Sostenible

NextGenEU

BARCELONA EQUESTRIAN CHALLENGE

Trucan's GRATIS al
900 850 000
www.factorenergia.com